

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin Moșincă
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Cio.
Editura Tipo MC, Oradea - 2020

Cartea Mea e și a Ta!

ISSN 2734-6889
ISSN-L 2734 -6889

Credincioșii de azi

Prof. Dr. Gheorghe ȘERBĂNESCU

“Credincioșii” au reușit să transforme și paștele acesta într-un circ.

Ei au ținut post în gura mare, au poposit în supermarket-uri și au luat lumină cu tot atâta evlavie câtă folosește orice fumător când cer „un foc”.

Hristos nu are nevoie de un manager de PR! Mă enervează să constat că nu numai iepurașul și cozonacii italienesti, dar până și banalul mop de spălat pe jos se descurcă mai bine de paști... Pur și simplu sărbătorile religioase nu mai au nici un Dumnezeu... De ani de zile se tot transformă în festivaluri de shopping, dar anul ăsta mi se pare că Hristos nici nu se mai vedea din spatele muntelui de cadouri, cu toată Golgota lui cu tot.

Iisus și-a făcut treaba. A îndurat, a murit, a înviat. Pentru ca noi să putem plimba cărucioare pline. Cu sentimentul înălțător al datoriei împlinite.

La o asemenea coadă, „credincioșii” supermarket-urilor au început să-și dea ochii peste cap când o bătrânică a blocat rândul: nu putea să plătească tot ce luase. Și nu luase mare brânză. Iar suma care-i lipsea? 10 mii. Adică un leu! Și coada nu se mișca pentru că nimănui nu i-a trecut prin cap - în vinerea mare - să dea acest leu din portofelul lui. Creștini, nu glumă. Mă bate gândul să încep să-mi fac doar prieteni adevărați...

Când marile locașuri de cult cu parcări și multe case de marcat s-au închis și românii și-au epuizat de pe carduri toată spiritualitatea de care sunt ei în stare, am așteptat învierea în casă, cu o carte în mână. Da. Acea carte. Și starea pe care mi-a dat-o lectura m-a scos din casă și m-a urcat în mașină. Semn divin, radioul a găsit din prima un radio care transmitea slujba de înviere. Am ajuns repede la o biserică adevărată, așa că n-am prins decât partea în care preotul mă sfătuia să mă rog, în ordine: pentru câțiva înalți dregători ai BOR, nominalizați; pentru alții mai mici, la toptan; pentru conducătorii țării (**nici aici nu s-au dat nume pentru că preotul a sesizat corect că e greu să spui cine sunt ei**), etc... etc... până când, **la finalul pomelnicului s-a pomenit și ceva de poporul român.**

Când nimeni nu mai era atent...

La colțul bisericii din lemn, dintr-o dubiță, manelele urlau la maximum. Probabil că oamenii se bucurau de învierea Domnului. Și dădeau un fel de bairam pentru asta. Fete mai bătrâne se văitau cât de greu e să postești în zilele noastre. „Costă mai mult decât să mănânci carne”. Fete tinere și băieți cu coșuri discutau la lumina unor candelă roșii despre sex. Am luat și eu o asemenea candelă. Dintr-un cort improvizat unde mai aveau și tot felul de accesorii pentru mașină. Cu sau fără chipul lui Iisus.

Oare, le tragem de la mască?